

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้คือ

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะ

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปได้แยกออกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การรับชม และความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ รายการ และ เทคนิคการผลิตทั่วไป

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรจำแนกตามเพศ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	เพศ			
		ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
นักวิชาการด้านเนื้อหา	๑๐๐	๔๒	๒๗.๐๔	๕๘	๓๗.๔๑
นักเทคโนโลยีการศึกษา	๒๓	๑๔	๕.๐๓	๙	๕.๘๐
นายช่างเทคนิค	๓๒	๓๒	๒๐.๖๔	-	-
รวม	๑๕๕	๘๘	๕๖.๗๖	๖๗	๔๓.๒๑

จากตารางที่ ๑ กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่าง- ประชากรที่มากที่สุดได้แก่ นักวิชาการด้านเนื้อหาเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่น้อย ที่สุดคือ นักเทคโนโลยีเพศหญิง

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามระดับอายุ

กลุ่มตัวอย่างประชากร	ระดับอายุเป็นปี									
	๑๘ - ๒๕		๒๖ - ๓๓		๓๔ - ๔๑		๔๒ - ๔๙		๕๐ ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักวิชาการด้านเนื้อหา	๖	๓.๘๗	๕๖	๓๖.๑๒	๒๖	๑๖.๗๗	๑๑	๗.๑๐	๑	๐.๖๕
นักเทคโนโลยีการศึกษา	-	-	๑๑	๗.๑๐	๕	๓.๒๓	๗	๔.๕๒	-	-
นายช่างเทคนิค	๑๔	๙.๐๓	๑๔	๙.๐๓	๔	๒.๕๘	-	-	-	-
รวม	๒๐	๑๒.๙๐	๘๑	๕๒.๒๖	๓๕	๒๒.๕๘	๑๘	๑๑.๖๒	๑	๐.๖๕

จากตารางที่ ๒ กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ อายุ ๒๖ ถึง ๓๓ ปี รองลงไปได้แก่ ช่วงอายุ ๓๔ ถึง ๔๑ ปี กลุ่มตัวอย่างประชากรที่อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรมีส่วนร่วมในการผลิต
รายการวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กลุ่มตัวอย่างประชากร	ระยะเวลาเป็นปี					
	๑-๒		๓-๔		๕-๖	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักวิชาการด้านเนื้อหา	๕๙	๓๘.๐๖	๓๓	๒๓.๘๗	๔	๒.๕๘
นักเทคโนโลยีการศึกษา	๘	๕.๑๖	๑๒	๗.๗๔	๓	๑.๙๔
นายช่างเทคนิค	๑๘	๑๑.๖๑	๑๒	๗.๗๔	๒	๑.๕๙
รวม	๘๕	๕๔.๘๓	๖๑	๓๙.๓๕	๙	๕.๘๑

จากตารางที่ ๓ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีส่วนร่วมในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์
ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมาแล้ว
๑-๒ ปี กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ นายช่างเทคนิคซึ่งมีประสบการณ์ในการ
ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมาแล้ว ๕-๖ ปี

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนและร้อยละของรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรมีส่วนร่วมในการผลิต

กลุ่มตัวอย่าง ประชากร	จำนวนรายการ											
	๑ - ๑๐	๑๑ - ๒๐	๒๑ - ๓๐	๓๑ - ๔๐	๔๑ - ๕๐	๕๐ ขึ้นไป	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
นักวิชาการด้านเนื้อหา	๘๒	๕๒.๙๐	๔	๒.๕๘	๓	๑.๙๓	๕	๓.๒๒	๒	๑.๒๕	๔	๒.๕๘
นักเทคโนโลยีการศึกษา	๗	๔.๕๑	-	-	๑๐	๖.๔๕	-	-	๒	๑.๒๕	๔	๒.๕๘
นายช่างเทคนิค	๖	๓.๘๗	๒	๑.๒๕	๒	๑.๒๕	๒	๑.๒๕	-	-	๒๐	๑๒.๙๐
รวม	๙๕	๖๑.๒๘	๖	๓.๘๗	๑๕	๙.๖๘	๗	๔.๕๑	๔	๒.๕๘	๒๘	๑๘.๐๖

จากตารางที่ ๔ กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ ตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐ รายการ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีส่วนร่วมในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ ตั้งแต่ ๕๐ รายการขึ้นไป มีจำนวนรองลงมา กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีส่วนร่วมในการผลิตรายการ ตั้งแต่ ๔๑ ถึง ๕๐ รายการ

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวน และร้อยละของรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ที่กลุ่มตัวอย่างประชากรรับชมโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างประชากร

จำนวนรายการ

น้อยกว่า ๓   ๓ - ๕   ๖ - ๗   ๘ - ๑๑   ๑๒ ขึ้นไป

จำนวน ร้อยละ   จำนวน ร้อยละ   จำนวน ร้อยละ   จำนวน ร้อยละ   จำนวน ร้อยละ

นักวิชาการด้านเนื้อหา	๕๒	๓๓.๕๕	๓๒	๒๐.๖๕	๗	๔.๕๒	๔	๒.๕๘	๕	๓.๒๓
นักเทคโนโลยีการศึกษา	๕	๓.๒๓	๑๕	๙.๖๘	-	-	-	-	๓	๑.๙๓
นายช่างเทคนิค	๒๐	๑๒.๕๐	๖	๓.๘๗	-	-	-	-	๖	๓.๘๗
รวม	๗๗	๔๙.๖๘	๕๓	๓๔.๒	๗	๔.๕๒	๔	๒.๕๘	๑๔	๙.๐๓

จากตารางที่ ๕ กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่รับชมรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยเฉลี่ยน้อยกว่า ๓ รายการต่อสัปดาห์ รับชมสัปดาห์ละ ๓ ถึง ๕ รายการ
เป็นอันดับสอง และรับชมสัปดาห์ละ ๘ ถึง ๑๑ รายการ เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ ๖ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ
รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการละคร

รายการละคร	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่าง เทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ความสามารถของผู้แสดง	๓.๕๐	๐.๗๑	๓.๓๐	๐.๕๗	๒.๕๔	๐.๘๓
การแต่งกายของตัวละคร	๓.๓๓	๐.๗๗	๒.๖๐	๐.๗๒	๒.๘๗	๑.๑๒
การแต่งหน้าของตัวละคร	๓.๓๒	๐.๗๗	๓.๐๘	๐.๗๔	๒.๙๖	๐.๘๖
ฉาก	๓.๒๐	๐.๘๕	๒.๗๘	๐.๗๓	๓.๑๒	๑.๐๕
ความเหมาะสมของเนื้อหา ที่นำมาแสดง	๓.๒๔	๐.๘๐	๓.๑๗	๐.๖๕	๒.๘๔	๐.๙๒
บทละคร	๓.๓๐	๐.๗๓	๓.๑๗	๐.๖๕	๒.๙๖	๐.๘๖
ความสมจริง	๓.๑๕	๐.๘๔	๒.๗๓	๐.๕๔	๒.๕๔	๑.๐๕
คุณภาพของเสียง	๓.๒๗	๐.๗๔	๓.๓๐	๐.๗๐	๒.๙๐	๐.๙๔
ความคมชัดของภาพ	๓.๓๐	๐.๘๒	๓.๔๗	๐.๘๔	๒.๙๖	๐.๘๔

จากตารางที่ ๖ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นว่ารูปแบบ การนำเสนอรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ประเภทรายการละครในทุกประเด็นอยู่ใน ระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษา มีความเห็นในทุกประเด็นของรายการว่าอยู่ใน ระดับใช้ได้ แต่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่อนข้างต่ำมากในบางประเด็น เช่น การแต่งกาย ของตัวละคร และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่อนข้างสูงในบางประเด็น เช่น ความคมชัดของภาพ ส่วนความคิดเห็นของนายช่างเทคนิค มีความเห็นในทุกประเด็นของรายการว่าอยู่ในระดับ ใช้ได้เช่นเดียวกัน แต่น่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนในทุกประเด็นค่อนข้างต่ำ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ
รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการสารคดี

รายการสารคดี	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ความเหมาะสมของเนื้อหา	๓.๘๓	๐.๖๓	๓.๖๘	๐.๗๐	๓.๐๘	๐.๘๖
ภาพ	๓.๖๖	๐.๖๘	๓.๓๐	๐.๗๐	๓.๓๑	๐.๗๓
เสียง	๓.๖๕	๐.๗๔	๓.๓๐	๐.๗๐	๓.๑๕	๐.๘๐
ความสัมพันธ์กับเนื้อหา	๓.๔๘	๐.๖๘	๓.๔๓	๐.๕๐	๓.๐๘	๐.๗๗
ความสัมพันธ์ของภาพและเสียง	๓.๔๓	๐.๗๒	๓.๔๓	๐.๕๐	๒.๘๐	๐.๘๕
ความชัดเจนของเนื้อหาสาระ	๓.๔๖	๐.๖๕	๓.๔๐	๐.๗๒	๓.๒๕	๐.๘๕

จากตารางที่ ๗ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นว่า ในประเด็น
ของความเหมาะสมของเนื้อหา ภาพ และเสียง อยู่ในระดับดี ส่วนในประเด็นอื่นอยู่ในระดับ
ใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า ในประเด็นของความเหมาะสมของเนื้อหา
อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้ สำหรับความคิดเห็นของนายช่างเทคนิค
ทุกประเด็นของรายการอยู่ในระดับใช้ได้

ตารางที่ ๘ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ
รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการสาระละคร

รายการสาระละคร	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
	พิธีกร	๓.๔๗	๐.๖๔	๓.๒๖	๐.๔๔	๒.๘๓
ผู้แสดง	๓.๒๘	๐.๗๖	๓.๐๐	๐	๓.๐๐	๐.๘๔
การแต่งกายผู้แสดง	๓.๒๓	๐.๖๘	๒.๗๘	๐.๔๒	๒.๘๑	๐.๗๘
การแต่งหน้าของผู้แสดง	๓.๑๕	๐.๖๘	๓.๒๖	๐.๔๔	๓.๐๘	๐.๘๑
ฉาก	๓.๑๓	๐.๘๓	๓.๓๔	๐.๖๔	๓.๐๖	๐.๘๔
ความสมจริง	๓.๐๕	๐.๗๕	๒.๘๗	๐.๘๑	๒.๔๐	๐.๔๘
ความเหมาะสมของเนื้อหา ที่นำมาแสดง	๓.๓๔	๐.๖๗	๓.๒๖	๐.๖๘	๓.๐๓	๑.๐๖
คุณภาพของเสียง	๓.๒๔	๐.๘๑	๓.๒๖	๐.๔๔	๓.๐๖	๐.๘๐
ความคมชัดของภาพ	๓.๓๒	๐.๗๒	๓.๕๒	๐.๗๓	๓.๐๘	๐.๘๑

จากตารางที่ ๘ ปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับ
ประเด็นต่าง ๆ ของรายการอยู่ในระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า
ทุกประเด็นของรายการอยู่ในระดับใช้ได้ ยกเว้นประเด็นความคมชัดของภาพที่มีความคิด
เห็นว่ายู่ในระดับดี สำหรับนายช่างเทคนิคนั้น มีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับของความสม-
จริงนั้นควรปรับปรุง ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้

ตารางที่ ๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ

กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ

รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการสนทนา

รายการสนทนา	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
บุคลิกภาพของพิธีกร	๓.๔๘	๐.๗๑	๓.๔๓	๐.๕๐	๒.๘๔	๐.๘๘
การแต่งกายของพิธีกร	๓.๔๕	๐.๘๒	๓.๑๗	๐.๘๓	๓.๐๘	๐.๘๙
การใช้คำถามของพิธีกร	๓.๐๕	๐.๗๗	๓.๐๔	๐.๕๖	๓.๐๖	๐.๘๗
ความชัดเจนในการตอบ คำถามของวิทยากร	๓.๓๖	๐.๗๕	๓.๓๐	๐.๗๐	๓.๐๖	๐.๗๕
การแต่งกายของวิทยากร	๓.๔๙	๐.๗๑	๓.๓๐	๐.๔๗	๓.๔๓	๐.๕๐
ความชัดเจนของเนื้อหา สาระในรายการ	๓.๔๑	๐.๗๙	๓.๖๙	๐.๗๐	๒.๙๖	๑.๒๐
ฉาก	๓.๐๐	๐.๘๒	๓.๒๖	๐.๖๘	๓.๐๖	๐.๘๐
ความคมชัดของภาพ	๓.๒๗	๐.๘๑	๓.๗๓	๐.๖๘	๓.๓๗	๐.๗๙
คุณภาพของเสียง	๓.๒๙	๐.๘๐	๓.๔๗	๐.๕๑	๓.๓๑	๐.๗๘

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่านักวิชาการด้านเนื้อหาความคิดเห็นว่า ประเด็นต่าง ๆ ของรายการอยู่ในระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า ประเด็นต่าง ๆ ของรายการอยู่ในระดับใช้ได้ ยกเว้นประเด็นความคมชัดของภาพ และประเด็นความชัดเจนของเนื้อหาสาระในรายการที่อยู่ในระดับดี ส่วนความคิดเห็นของนายช่างเทคนิคเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ของรายการทุกประเด็น อยู่ในระดับใช้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่ามัธยฐาน เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการสถานการณ์จำลอง

รายการสถานการณ์จำลอง	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
พิธีกร	๓.๔๔	๐.๗๐	๓.๓๐	๐.๗๐	๓.๐๖	๐.๕๘
ผู้แสดง	๓.๒๐	๐.๗๗	๓.๑๗	๐.๖๘	๒.๗๕	๐.๗๖
ฉาก	๒.๕๐	๐.๗๑	๓.๐๔	๐.๗๖	๒.๘๗	๐.๗๘
ความสมจริงของสถานการณ์	๓.๑๑	๐.๗๖	๒.๕๕	๐.๗๖	๒.๖๕	๑.๐๓
คุณภาพของเสียง	๓.๒๖	๐.๗๑	๓.๒๖	๐.๗๕	๓.๐๐	๐.๘๐
ความคมชัดของภาพ	๓.๔๔	๐.๖๘	๓.๓๐	๐.๘๗	๓.๐๐	๐.๗๖

จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ต่างให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการสถานการณ์จำลองในทุกประเด็นของรายการว่า อยู่ในระดับใช้ได้ แต่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่อนข้างต่ำมากในความสมจริงของสถานการณ์

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการบรรยาย

รายการบรรยาย	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
พิธีกร	๓.๕๔	๐.๖๒	๓.๓๐	๐.๗๓	๓.๓๑	๐.๖๔
วิทยากร	๓.๓๗	๐.๗๗	๓.๕๖	๐.๕๐	๓.๔๐	๐.๖๖
ความชัดเจนของเนื้อหาสาระ	๓.๔๕	๐.๘๔	๓.๔๗	๐.๗๓	๓.๓๗	๐.๗๕
ฉาก	๓.๑๗	๐.๗๒	๓.๐๔	๐.๕๖	๓.๑๘	๐.๘๒
คุณภาพของเสียง	๓.๓๔	๐.๗๖	๓.๔๗	๐.๕๑	๓.๕๔	๐.๕๑
ความคมชัดของภาพ	๓.๔๓	๐.๗๐	๓.๖๕	๐.๗๑	๓.๓๔	๐.๘๐

จากตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นในประเด็นของพิธีกรว่า อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า ในประเด็นของความคมชัดของภาพและวิทยากร อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้ สำหรับนายช่างเทคนิคมีความคิดเห็นว่า ในประเด็นคุณภาพของเสียงอยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้

ตารางที่ ๑๒ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ
รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการอภิปราย

รายการอภิปราย	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
พิธีกร	๓.๔๕	๐.๗๔	๓.๕๖	๐.๕๐	๓.๓๑	๐.๔๗
วิทยากร	๓.๕๐	๐.๗๔	๓.๖๐	๐.๔๙	๓.๑๘	๐.๘๒
ฉาก	๓.๐๗	๐.๖๔	๓.๕๖	๐.๕๐	๓.๑๒	๐.๘๓
ความชัดเจนของเนื้อหาสาระ	๓.๔๑	๐.๗๖	๓.๘๒	๐.๘๓	๓.๑๕	๐.๗๖
คุณภาพของเสียง	๓.๔๒	๐.๗๕	๓.๔๗	๐.๕๑	๓.๐๙	๐.๘๙
ความคมชัดของภาพ	๓.๕๐	๐.๗๓	๓.๗๘	๐.๗๓	๓.๐๐	๐.๘๓

จากตารางที่ ๑๒ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์ของวิทยากร และความคมชัดของภาพ อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความเห็นว่าเป็นประโยชน์คุณภาพของเสียงเท่านั้นที่อยู่ในระดับใช้ได้ ส่วนประเด็นอื่น ๆ คือ พิธีกร วิทยากร ฉาก ความชัดเจนของเนื้อหาสาระและความคมชัดของภาพ อยู่ในระดับดี ส่วนนายช่างเทคนิคมีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์ของรายการอยู่ในระดับใช้ได้

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ
รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการสาธิต

รายการสาธิต	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
พิธีกร	๓.๔๕	๐.๗๗	๓.๕๖	๐.๕๐	๓.๐๐	๐.๘๔
วิทยากร	๓.๖๑	๐.๖๘	๓.๔๗	๐.๕๑	๓.๕๓	๑.๐๔
ผู้ร่วมแสดง	๓.๓๐	๐.๗๗	๓.๔๗	๐.๕๑	๒.๙๖	๐.๙๖
ลำดับขั้นตอนในการสาธิต	๓.๕๑	๐.๗๐	๓.๓๙	๐.๕๙	๒.๗๘	๑.๐๐
ความเหมาะสมของอุปกรณ์ ที่ใช้	๓.๒๓	๐.๗๖	๓.๔๓	๐.๙๙	๒.๘๓	๑.๐๑
ความชัดเจนในเนื้อหาสาระ	๓.๔๕	๐.๖๗	๓.๔๗	๐.๘๙	๓.๐๐	๐.๘๘
คุณภาพของเสียง	๓.๔๖	๐.๖๘	๓.๕๒	๐.๕๑	๓.๔๓	๐.๙๔
ความคมชัดของภาพ	๓.๓๒	๐.๖๑	๓.๖๕	๐.๗๑	๓.๒๘	๐.๙๙

จากตารางที่ ๑๓ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหาที่มีความคิดเห็นในประเด็น
ของวิทยากร และลำดับขั้นตอนในการสาธิตว่า อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ใน
ระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นในประเด็นของความคมชัดของภาพ
พิธีกร และคุณภาพของเสียงอยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้
นายช่างเทคนิคมีความคิดเห็นว่า ประเด็นของวิทยากรอยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ
อยู่ในระดับใช้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประเภทรายการนิตยสารทางอากาศ

รายการนิตยสารทางอากาศ	นักวิชาการ ด้านเนื้อหา		นักเทคโนโลยี การศึกษา		นายช่างเทคนิค	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ลำดับขั้นตอนในการเสนอเนื้อหา	๓.๔๘	๐.๗๗	๓.๒๑	๐.๖๗	๒.๙๐	๐.๗๓
ความชัดเจนในเนื้อหาสาระ	๓.๓๐	๐.๗๘	๓.๑๗	๐.๘๓	๒.๘๔	๐.๗๖
ภาพ	๓.๔๒	๐.๖๘	๓.๖๐	๑.๐๓	๓.๐๖	๐.๘๔
เสียง	๓.๓๒	๐.๖๘	๓.๕๖	๐.๕๐	๓.๐๖	๐.๘๔
ความสัมพันธ์ของภาพและเสียง	๓.๓๖	๐.๖๕	๓.๐๔	๐.๗๖	๒.๘๗	๐.๘๔

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่า นักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นว่าทุกประเด็นของรายการอยู่ในระดับใช้ได้ นักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า ประเด็นของภาพและเสียง อยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับใช้ได้ และนายช่างเทคนิคมีความคิดเห็นว่า ทุกประเด็นของรายการอยู่ในระดับใช้ได้

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะ

จากแบบสอบถามข้อมูลเฉพาะ ได้แยกออกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของ-
นักวิชาการด้านเนื้อหาและนักเทคโนโลยีการศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบรายการที่เหมาะสมกับ
วัตถุประสงค์และหมวดวิชา รูปแบบรายการที่ผลิต ปัจจัยที่มีต่อการกำหนดรูปแบบรายการ ช่วง
เวลาการกำหนดรูปแบบและความคิดเห็นของนายช่างเทคนิคที่มีต่อเทคนิคการผลิตต่าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักวิชาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการนำเสนอเนื้อหา

รูปแบบของรายการ	ละคร		สารคดี		สารระละคร		สนทนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่ออธิบายคำจำกัดความ	๒	๑.๗๐	๕	๔.๒๗	๒	๑.๗๐	๒๐	๑๗.๐๔
เพื่อขยายความในประเด็นที่								
ยากต่อการทำความเข้าใจ	๑๖	๙.๐๓	๑๓	๗.๓๔	๑๓	๗.๓๔	๒๓	๑๒.๙๙
เพื่อสรุปเนื้อหา	๗	๔.๙๒	๓๐	๒๑.๑๒	๑๑	๗.๐๔	๒๔	๑๖.๙๐
เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ	๓๔	๑๙.๖๕	๒๗	๑๕.๖๐	๑๗	๙.๘๒	๑๕	๖.๙๓
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ	๒๓	๑๑.๗๓	๓๒	๑๖.๓๒	๑๙	๙.๖๙	๒๐	๑๐.๒๐
เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้	๒๔	๑๓.๓๓	๑๕	๘.๓๓	๒๓	๑๒.๗๗	๑๕	๘.๓๓
เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้	๑๗	๙.๗๑	๒๑	๑๒.๐๐	๑๕	๘.๕๗	๑๑	๖.๒๘
เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้	๗	๔.๑๙	๑๖	๙.๕๘	๑๖	๙.๕๘	๑๖	๙.๕๘
เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้	๑๓	๘.๗๒	๑๗	๑๑.๔๐	๑๐	๖.๗๑	๙	๖.๐๔

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักวิชาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการนำเสนอเนื้อหา (ต่อ)

รูปแบบของรายการ	สถานการณ์จำลอง		บรรยาย		อภิปราย		สาธิต		นิตยสารทางอากาศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่ออธิบายคำจำกัดความ	๗	๕.๔๘	๕๕	๔๗.๐๐	๒๐	๑๗.๐๔	๒	๑.๗๐	๔	๓.๔๑
เพื่อขยายความในประเด็น										
ที่ยากต่อการทำความเข้าใจ	๒๔	๑๖.๓๘	๒๔	๑๓.๕๕	๒๔	๑๖.๓๘	๒๓	๑๒.๕๕	๗	๓.๕๕
เพื่อสรุปเนื้อหา	๒	๑.๔๐	๒๕	๑๗.๖๐	๒๒	๑๕.๔๘	๖	๔.๒๒	๑๖	๑๑.๒๖
เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ	๒๐	๑๑.๕๖	๑๕	๘.๖๗	๑๑	๖.๓๕	๒๕	๑๔.๕๕	๑๒	๖.๘๓
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ	๒๓	๑๑.๗๓	๒๔	๑๒.๒๔	๒๐	๑๐.๒๐	๒๘	๑๔.๒๘	๗	๓.๕๗
เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้	๒๗	๑๕.๐๐	๗	๓.๘๘	๑๒	๖.๖๖	๕๒	๒๘.๘๘	๕	๒.๗๗
เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้	๓๑	๑๗.๗๑	๒๖	๑๔.๘๕	๒๖	๑๔.๘๕	๒๑	๑๒.๐๐	๗	๔.๐๐
เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้	๓๕	๒๐.๕๕	๑๑	๖.๕๘	๒๓	๑๓.๗๗	๒๕	๑๔.๕๗	๑๘	๑๐.๗๗
เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้	๓๗	๒๔.๘๓	๑๕	๑๐.๐๖	๒๒	๑๔.๗๖	๒๑	๑๔.๐๘	๕	๓.๓๕

ศูนย์วิทยุโทรทัศน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๕ ปรากฏว่านักวิชาการด้านเนื้อหาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบรายการที่เหมาะสมมากที่สุดกับวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายคำจำกัดความได้แก่ รายการบรรยาย รูปแบบรายการที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการละคร รายการสาธิต

เพื่อขยายความในประเด็นที่ยากต่อการทำความเข้าใจรูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่รายการสถานการณ์จำลองและรายการอภิปราย รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อสรุปเนื้อหา รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการสถานการณ์จำลอง

เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุด ได้แก่รายการละคร รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการอภิปราย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสถานการณ์จำลอง รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้ รูปแบบที่เหมาะสมที่สุดได้แก่ รายการสถานการณ์จำลอง รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการละคร

เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้ รูปแบบที่เหมาะสมที่สุดได้แก่ รายการสถานการณ์จำลอง รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการนิตยสารทางอากาศ

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเทคโนโลยีการศึกษา เกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ

รูปแบบของรายการ	ละคร		สารคดี		สาระละคร		สนทนา	
วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่ออธิบายคำจำกัดความ	-	-	๔	๒๕.๐๐	-	-	๒	๑๒.๕๐
เพื่อขยายความในประเด็นที่								
ยากต่อการทำความเข้าใจ	๔	๑๓.๗๙	๓	๑๐.๓๔	๔	๒๗.๕๘	๒	๖.๘๙
เพื่อสรุปเนื้อหา	-	-	๔	๓๖.๓๖	๒	๙.๐๙	๑	๔.๕๔
เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ	๕	๑๑.๓๖	๖	๑๓.๖๓	๖	๑๓.๖๓	๕	๑๑.๓๖
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ	๖	๑๔.๖๓	๕	๑๒.๑๙	๗	๑๗.๐๗	๔	๙.๗๙
เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้	๓	๘.๘๒	๔	๑๑.๗๖	๓	๘.๘๒	๒	๕.๘๘
เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้	๕	๑๕.๖๒	๖	๑๘.๗๕	๓	๙.๐๙	๓	๙.๗๙
เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้	๓	๙.๖๗	๔	๑๒.๕๐	๒	๖.๘๕	๑	๓.๒๒
เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้	๕	๑๕.๖๒	๒	๖.๒๕	๕	๑๕.๖๒	๓	๙.๗๙

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเทคโนโลยีการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ (ต่อ)

รูปแบบของรายการ วัตถุประสงค์	สถานการณ์ จำลอง		บรรยาย		อภิปราย		สาธิต		นิตยสารทาง อากาศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่ออธิบายคำจำกัดความ	๒	๑๒.๕๐	๖	๓๗.๕๐	๑	๖.๒๕	๑	๖.๒๕	-	-
เพื่อขยายความในประเด็น										
เพื่อยกต่อการทำความเข้าใจ	๖	๒๐.๖๘	๑	๓.๔๔	-	-	๕	๑๗.๒๔	-	-
เพื่อสรุปเนื้อหา	๑	๔.๕๔	๕	๒๒.๗๒	๑	๔.๕๔	๑	๔.๕๔	๓	๑๓.๖๓
เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ	๕	๑๑.๓๖	๕	๑๑.๓๖	๓	๖.๘๑	๕	๑๑.๓๖	๔	๑๖.๖๗
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ	๔	๑๖.๖๗	๒	๑๐.๐๐	๕	๑๖.๖๗	๗	๒๗.๗๗	๑	๔.๐๐
เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้	๖	๑๗.๖๔	๒	๑๐.๐๐	๔	๑๖.๖๗	๖	๑๗.๖๔	๔	๑๖.๖๗
เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้	๓	๑๒.๕๐	๒	๑๐.๐๐	๔	๑๖.๖๗	๔	๑๖.๖๗	๒	๘.๐๐
เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้	๕	๑๖.๖๗	๒	๑๐.๐๐	๔	๑๖.๖๗	๖	๑๗.๖๔	๔	๑๖.๖๗
เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้	๓	๑๒.๕๐	๑	๕.๐๐	๓	๑๒.๕๐	๘	๒๖.๖๗	๒	๘.๐๐

จากตารางที่ ๑๖ ปรากฏว่า นักเทคโนโลยีการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบรายการที่เหมาะสมมากที่สุดกับวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายคำจำกัดความ ได้แก่ รายการบรรยาย รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการอภิปรายและรายการสาธิต เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรายการละคร รายการสาระละคร และรายการ นิตยสารทางอากาศเลย

เพื่อขยายความในประเด็นที่ยากต่อการทำความเข้าใจรูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ รายการสาระละคร รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่รายการบรรยาย เป็นที่น่าสังเกต ว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรายการอภิปราย และรายการนิตยสารทางอากาศเลย

เพื่อสรุปเนื้อหา รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่ เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสนทนา รายการสถานการณ์จำลอง รายการอภิปราย และรายการสาธิต เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรายการละครเลย

เพื่อให้เกิดความรู้ความจำ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดีและ สาระละคร รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการอภิปราย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสาระละคร และรายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสถานการณ์- จำลอง และรายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการบรรยาย

เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบ ที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการบรรยาย และรายการนิตยสารทางอากาศ

เพื่อให้ผู้เรียนสังเคราะห์ได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสนทนา

เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลได้ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการบรรยาย

ตารางที่ ๑๗ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักวิชาการด้านเนื้อหา
เกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับหมวดวิชา
ที่นำเสนอ เนื้อหา

รูปแบบของรายการ	ละคร		สารคดี		สารระละคร		สนทนา	
หมวดวิชา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาความรู้ทั่วไป	๘	๔.๖๗	๔๒	๒๔.๕๖	๑๐	๕.๘๔	๒๖	๑๕.๒๐
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และ								
เทคโนโลยี	-	-	๓๖	๒๑.๔๒	๒	๑.๑๙	๗	๔.๑๖
หมวดวิชาการศึกษา	๒๒	๑๐.๑๘	๑๗	๙.๘๗	๑๘	๘.๓๓	๒๗	๑๒.๕๐
หมวดวิชาสังคมศาสตร์	๑๗	๗.๖๙	๔๓	๑๙.๕๕	๓๑	๑๕.๐๒	๓๐	๑๓.๕๗
หมวดวิชามนุษยศาสตร์และ								
วัฒนธรรม	๒๐	๙.๙๕	๓๘	๑๘.๙๐	๓๐	๑๕.๙๒	๒๕	๑๒.๕๓
หมวดวิชานิเทศศาสตร์	๒๐	๑๐.๖๓	๓๒	๑๗.๐๒	๒๒	๑๑.๗๐	๒๐	๑๐.๖๓
หมวดวิชาสันเทศศาสตร์	๑๕	๗.๘๗	๓๕	๑๘.๖๑	๙	๔.๗๘	๒๑	๑๑.๑๗

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักวิชาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับหมวดวิชาที่นำเสนอ
เนื้อหา (ต่อ)

รูปแบบของรายการ หมวดวิชา	สถานการณ์ จำลอง		บรรยาย		อภิปราย		สาธิต		นิตยสารทาง อากาศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาความรู้ทั่วไป	๑๒	๗.๐๑	๒๙	๑๖.๙๕	๑๖	๙.๓๕	๑๐	๕.๘๔	๑๘	๑๐.๕๒
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	๒๘	๑๖.๖๖	๑๘	๑๐.๗๑	๑๕	๘.๙๒	๕๓	๓๑.๕๔	๙	๕.๓๕
หมวดวิชาการศึกษา	๓๐	๑๓.๘๘	๓๒	๑๘.๘๑	๓๕	๑๖.๒๐	๒๖	๑๒.๐๓	๙	๕.๑๖
หมวดวิชาสังคมศาสตร์	๒๗	๑๒.๒๑	๒๒	๙.๙๕	๒๙	๑๓.๑๒	๙	๔.๐๗	๑๓	๕.๘๘
หมวดวิชามนุษยศาสตร์และ วัฒนธรรม	๑๗	๘.๕๕	๒๘	๑๓.๙๓	๒๒	๑๐.๙๔	๔	๑.๙๙	๑๗	๘.๕๕
หมวดวิชานิเทศศาสตร์	๒๑	๑๑.๑๗	๑๖	๘.๕๑	๑๘	๘.๕๗	๒๐	๑๐.๖๓	๑๙	๑๐.๑๐
หมวดวิชาสนเทศาสตร์	๑๓	๖.๙๑	๑๘	๙.๕๗	๓๐	๑๕.๙๕	๒๑	๑๑.๑๗	๒๖	๑๓.๘๒

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๗ ปรากฏว่านักวิชาการด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นว่ารูปแบบรายการที่เหมาะสมมากที่สุดกับหมวดวิชาความรู้ทั่วไป ได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการละคร

หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสนทนา เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรายการละครเลย

หมวดวิชาการศึกษา รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการอภิปราย รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการนิตยสารทางอากาศ

หมวดวิชาสังคมศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมที่สุดได้แก่รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสารคดี

หมวดวิชามนุษยศาสตร์และวัฒนธรรม รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสารคดี

หมวดวิชานิติศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการบรรยาย

หมวดวิชาสนทนาศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสารคดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเทคโนโลยีการศึกษา

เกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับหมวดวิชา

ที่นำเสนอเนื้อหา

รูปแบบของรายการ	ละคร	สารคดี	สาระละคร	สนทนา				
หมวดวิชา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาความรู้ทั่วไป	๒	๕.๗๑	๘	๒๒.๘๕	๓	๘.๕๗	๕	๑๔.๒๘
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	-	-	๕	๑๖.๑๒	-	-	๑	๓.๒๒
หมวดวิชาการศึกษา	๓	๕.๗๖	๕	๑๔.๖๑	๗	๑๙.๔๖	๖	๑๖.๕๓
หมวดวิชาสังคมศาสตร์	๗	๑๙.๘๘	๗	๑๙.๘๘	๕	๑๐.๖๓	๖	๑๖.๗๖
หมวดวิชามนุษยศาสตร์และ วัฒนธรรม	๗	๑๖.๒๗	๗	๑๖.๒๗	๗	๑๖.๒๗	๓	๖.๙๗
หมวดวิชานิเทศศาสตร์	๕	๙.๒๕	๖	๑๑.๑๑	๖	๑๑.๑๑	๔	๗.๔๐
หมวดวิชาสนเทศาสตร์	๔	๙.๓๐	๕	๑๑.๖๒	๕	๑๑.๖๒	๗	๑๖.๒๗

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเทคโนโลยีการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับหมวดวิชาที่นำเสนอ
เนื้อหา (ต่อ)

รูปแบบของรายการ หมวดวิชา	สถานการณ์ จำลอง		บรรยาย		อภิปราย		สาธิต		นิตยสารทาง อากาศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาความรู้ทั่วไป	๒	๕.๗๑	๕	๑๔.๒๘	๓	๘.๕๗	๑	๒.๘๕	๖	๑๗.๑๔
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	๕	๑๖.๑๒	๕	๑๒.๕๐	๓	๘.๖๗	๗	๒๒.๕๘	๖	๑๘.๓๕
หมวดวิชาการศึกษา	๘	๑๕.๓๘	๕	๘.๖๑	๗	๑๓.๔๖	๘	๑๕.๓๘	๓	๕.๗๖
หมวดวิชาสังคมศาสตร์	๗	๑๔.๘๘	๔	๘.๕๑	๔	๘.๕๑	๒	๕.๗๑	๕	๑๐.๖๓
หมวดวิชามนุษยศาสตร์และ วัฒนธรรม	๔	๘.๓๐	๓	๖.๘๗	๒	๕.๖๕	๔	๘.๓๐	๖	๑๓.๘๕
หมวดวิชานิเทศศาสตร์	๖	๑๑.๑๑	๗	๑๒.๘๖	๗	๑๒.๘๖	๗	๑๒.๘๖	๖	๑๑.๑๑
หมวดวิชาसनเทศศาสตร์	๕	๑๑.๖๒	๗	๑๖.๒๗	๕	๘.๓๐	๒	๕.๖๕	๔	๘.๓๐

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่านักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่ารูปแบบรายการที่เหมาะสมมากที่สุดกับหมวดวิชาความรู้ทั่วไปได้แก่ รายการสารคดี รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสาธิต

หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่รายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสนทนา เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรายการละครและรายการสาระละครเลย

หมวดวิชาการศึกษา รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสถานการณ์จำลองและรายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการละคร รายการนิตยสารทางอากาศ

หมวดวิชาสังคมศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการละคร รายการสารคดี และรายการสถานการณ์จำลอง รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสาธิต

หมวดวิชามนุษยศาสตร์และวัฒนธรรม รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการละคร รายการสารคดี และรายการสาระละคร รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการอภิปราย

หมวดวิชานิเทศศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการบรรยาย รายการอภิปราย รายการสาธิต รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสนทนา

หมวดวิชาสนเทศศาสตร์ รูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุดได้แก่ รายการสนทนา และรายการบรรยาย รูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุดได้แก่ รายการสาธิต

ตารางที่ ๑๘ แสดงปัจจัยที่มีต่อการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ของ
 นักเทคโนโลยีการศึกษา ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
ก. เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา	๒๒	๒๘.๒๑
ข. ได้รับการกำหนดรูปแบบมาแล้วจากกลุ่มผู้ผลิตชุดวิชา	๑๒	๑๕.๓๘
ค. เวลาที่เหลือสำหรับการผลิตรายการ	๑๓	๑๖.๖๗
ง. ความถนัดของตัวเอง	๕	๑๑.๕๔
จ. ขึ้นกับความจำกัดของวัสดุและอุปกรณ์ประจำรายการ	๑๕	๒๔.๓๖
ฉ. อื่น ๆ	๓	๓.๘๔
รวม	๗๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๘ ปรากฏว่านักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัย
 ในการกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาเป็น
 อันดับแรก ร้อยละ ๒๘.๒๑ และขึ้นอยู่กับความจำกัดของวัสดุและอุปกรณ์ประจำรายการ
 เป็นอันดับรองลงไป

ตารางที่ ๒๐ แสดงช่วงเวลาการกำหนดรูปแบบรายการของนักเทคโนโลยีการศึกษา
ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช

ช่วงเวลาที่กำหนด	จำนวน	ร้อยละ
ก. กำหนดไว้ในใจล่วงหน้าก่อนเห็นลักษณะเนื้อหา	๓	๗.๘๕
ข. เมื่อได้ศึกษาเนื้อหาแล้ว	๒๒	๕๗.๕๐
ค. เมื่อตรวจสอบวัสดุและอุปกรณ์ประจำรายการแล้ว	๑๐	๒๖.๓๒
ง. อื่น ๆ	๓	๗.๘๕
รวม	๓๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๐ ปรากฏว่านักเทคโนโลยีการศึกษามีความคิดเห็นว่า การกำหนดรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจะกำหนดเมื่อใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าเมื่อได้ศึกษาเนื้อหาแล้ว เป็นอันดับแรก และเมื่อตรวจสอบวัสดุและอุปกรณ์ประจำรายการแล้ว เป็นอันดับรองลงไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนและร้อยละของการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์และลักษณะการเขียนบท-
วิทยุโทรทัศน์ของนักเทคโนโลยีการศึกษา จำแนกตามรูปแบบรายการประเภทต่าง ๆ

รูปแบบของรายการ	ละคร		สารคดี		สาระละคร		สนทนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การผลิตรายการและ ลักษณะการเขียนบท วิทยุโทรทัศน์								
รูปแบบที่ผลิตมากที่สุด	-	-	๑๖	๖๘.๕๖	-	-	๒	๘.๖๙
รูปแบบที่ผลิตน้อยที่สุด	๖	๒๖.๐๘	-	-	๒	๘.๖๙	๑	๔.๓๔
รูปแบบที่ผลิตได้ดีที่สุด	-	-	๑๑	๔๗.๘๒	-	-	๕	๒๑.๗๓
รูปแบบที่ไม่ถนัดในการผลิต	๑๓	๕๖.๕๒	-	-	๒	๘.๖๙	-	-
รูปแบบที่เขียนบทวิทยุ- โทรทัศน์ยากที่สุด	๑๒	๕๒.๑๗	-	-	-	-	๒	๘.๖๙
รูปแบบที่เขียนบทวิทยุ- โทรทัศน์ง่ายที่สุด	-	-	๕	๒๑.๗๓	-	-	๘	๓๔.๗๘

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนและร้อยละของการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์และลักษณะการเขียนบทวิทยุโทรทัศน์ของนักเทคโนโลยีการศึกษา จำแนกตามรูปแบบรายการประเภทต่าง ๆ (ต่อ)

รูปแบบของรายการ การผลิตรายการและ ลักษณะการเขียนบท วิทยุโทรทัศน์	สถานการณ์ จำลอง		บรรยาย		อภิปราย		สาธิต		นิตยสารทาง อากาศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบที่ผลิตมากที่สุด	-	-	๕	๒๑.๗๓	-	-	-	-	-	-
รูปแบบที่ผลิตน้อยที่สุด	๕	๒๑.๗๓	๑	๔.๓๔	๒	๘.๖๙	-	-	๖	๒๖.๐๘
รูปแบบที่ผลิตได้ดีที่สุด	-	-	๒	๘.๖๙	-	-	๕	๒๑.๗๓	-	-
รูปแบบที่ไม่ถนัดในการผลิต	๘	๓๔.๗๘	-	-	-	-	-	-	-	-
รูปแบบที่เขียนบทวิทยุ- โทรทัศน์ยากที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	๕	๓๔.๑๓
รูปแบบที่เขียนบทวิทยุ- โทรทัศน์ง่ายที่สุด	-	-	๖	๒๖.๐๘	๔	๑๗.๓๙	-	-	-	-

จากตารางที่ ๒๑ ปรากฏว่านักเทคโนโลยีการศึกษามผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์รูปแบบสารคดีมากที่สุด รายการนิตยสารทางอากาศและรายการละครผลิตน้อยที่สุด ส่วนรายการสารคดีนั้น เป็นรูปแบบที่นักเทคโนโลยีการศึกษาจำนวนมากผลิตได้ดี และส่วนมากไม่ถนัดในการผลิตรายการละคร สำหรับการเขียนบทวิทยุโทรทัศน์นั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าบทวิทยุ-โทรทัศน์รายการละคร เขียนยากที่สุด บทที่เขียนง่ายที่สุดเป็นบทของรายการสนทนาและบรรยาย

ตารางที่ ๒๒ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนายช่างเทคนิค เกี่ยวกับเทคนิคการผลิตด้านต่าง ๆ ของรายการวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เทคนิคการผลิต	ที่		การปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ความสนใจในการใช้กล้องวิทยุโทรทัศน์ตามคำสั่งผู้กำกับรายการ	๒๒	๖๘.๗๕	๑๐	๓๑.๒๕
๒. ความคมชัดของภาพที่ถ่ายทำในห้องผลิตรายการ	๑๘	๕๘.๓๓	๑๓	๔๐.๖๓
๓. ความคมชัดของภาพที่ถ่ายทำนอกสถานที่	๑๘	๕๓.๗๕	๑๘	๕๖.๒๕
๔. คุณภาพของเสียงที่บันทึกในห้องผลิตรายการ	๒๑	๖๕.๖๓	๑๑	๓๔.๓๗
๕. คุณภาพของเสียงที่บันทึกนอกสถานที่	๑๐	๓๑.๒๕	๒๒	๖๘.๗๕
๖. คุณภาพของการใช้ผลพิเศษทางภาพ	๑๘	๕๘.๓๓	๑๓	๔๐.๖๓
๗. ความคมชัดของภาพเมื่อใช้เทคนิคแบบโครมาตี	๒๑	๖๕.๖๓	๑๑	๓๔.๓๗
๘. ความคมชัดของตัวอักษรที่ผลิตจากเครื่องผลิต-อักษรสำหรับวิทยุโทรทัศน์	๒๐	๖๒.๕๐	๑๒	๓๗.๕๐
๙. คุณภาพของการใช้ผลพิเศษทางเสียง	๑๗	๕๓.๑๓	๑๕	๔๖.๘๗
๑๐. คุณภาพของการตัดต่อ	๒๒	๖๘.๗๕	๑๐	๓๑.๒๕

จากตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่า นายช่างเทคนิคมีความคิดเห็นว่าความฉับไวในการใช้กล้องวิทยุโทรทัศน์ตามคำสั่งผู้กำกับรายการและคุณภาพการตัดต่ออยู่ในอันดับสูงสุดเท่ากัน คุณภาพของเสียงที่บันทึกในห้องผลิตรายการและความคมชัดของภาพเมื่อใช้เทคนิคแบบโครมาคืออยู่ในระดับรองลงมา สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ คุณภาพของเสียงที่บันทึกนอกสถานที่ และความคมชัดของภาพที่ถ่ายทำนอกสถานที่

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย